

بازتاب انقلاب و مقاومت از منظر قیصر امین پور و سمیح القاسم

۱- ابراهیم نامداری*، ۲- عسگر بابازاده اقدام**، ۳- فاطمه رحیمی تبار***

۱. استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه پیام نور، ایران

۲. استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، خوی، ایران

۳. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه پیام نور، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۳/۱۱؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۳/۰۹)

چکیده

شعر مقاومت ریشه بسیار کهنی دارد و در دوران‌های تاریخی مختلف نوعی از ادبیات محسوب می‌شود. شعر مقاومت همان شعر صلح است و ویژگی مشترک همه این آثار، ضد جنگ بودن آن است. مقاومت به معنای ایستادگی در برابر ظالم است و نتیجه نهایی این پایداری، صلح می‌باشد. ظهور ادبیات مقاومت به «فلسطین» برمی‌گردد؛ به انتفاضه‌ای که در لغت به معنای «تکاندن غبار از چیزی» است و به عبارتی، یعنی شروع یک انقلاب. در این میان، زاویه‌دیدها و نگاه‌ها متفاوت است. شعر مقاومت در ایران که زمانی به دفاع مقدس می‌پرداخت، بعد از این دوران به وضعیت ملت‌های مستضعف و ستمدیده جهان بیشتر توجه کرد. در مجموع، شعر مقاومت از رگه‌های بسیار مهم شعر امروز است و پویایی و بالندگی دارد. هدف از این پژوهش، توجه به تأثیر متقابل ادبیات مقاومت فلسطین و انقلاب اسلامی ایران است که با روش تحلیلی انجام شده است. با دقت نظر در آثار سمیح القاسم - شاعر مقاومت فلسطینی - و قیصر امین پور - شاعر انقلابی ایران - مضامین همسانی را در آثار دو شاعر مشاهده می‌کنیم که در این مقاله به آن‌ها پرداخته می‌شود.

کلیدواژه‌ها: مقاومت، جنگ، دفاع مقدس، قیصر امین پور، سمیح القاسم.

* E-mail: askar.babazadeh@gmail.com (نویسنده مسئول)

** E-mail: enamdari@gmail.com

*** E-mail: mrahimitabar@gmail.com